

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

‘Ο κ. Κοντόπουλος ανέλαβε τὰς προσωπογραφίας τῶν διατελεσάντων δημάρχων Πειραιῶς Ράλλη, Σκυλίτση, ‘Ομηρίδου καὶ τοῦ κ. Θ. Ρετσίνα, κατὰ παραγγελίαν τοῦ δήμου Πειραιῶς. ‘Ο κ. Κοντόπουλος ἀργότερα θὰ διοργανώσῃ ἰδίαν ἐκθεσιν τῶν ἔργων του.

‘Επ’ εὐκαιρίᾳ τῆς μεγάλης Γαλλοαγγλικῆς Ἐκθέσεως τῆς γενησομένης τὸ προσεχές ἔτος ἐν Λονδίῳ, θὰ κατασκευασθῇ ἐν Λονδίῳ τεράστιον Στάδιον διὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας. Θὰ ἐπαρῇ διὰ 367,000 πρόσωπα. ‘Ο στίβος θὰ ἔχῃ τοὺς ἐλιγμούς ἐνὸς μιλλίου, μία δὲ πλευρὰ τῆς ἐσωτερικῆς κορίστρας θὰ εἶναι δεκαμενὴ κολυμβήματος.

Τὰς Ἀθήνας ἐπισκέψθη δι’ ὀλίγας ἡμέρας ὁ ἐξοχὸς δραματογράφος Γεράρδος Χάουπμαν, ὁ συγγραφεὺς τῆς «Βουλιαμένης καμπάνας», τοῦ «Ἀμαζῦ Ἐνσελ» κλπ. Ἡ ἀφίξις τοῦ Χάουπμαν ἐγένετο γνωστὴ εἰς τὴν πόλιν· μας διότι ἐγράψεν ἡ... βαλίτσα του, ἥτις καὶ ἐπεστράφη ἀπὸ τὸν εὐρέτην, ὅστις εὐθὺς κατόπιν παρεφρόνησε διότι δὲν τὴν κατεκράτησε!.. Ἄνεν τῆς βαλίτσας ἡ δίοδος τοῦ Χάουπμαν θὰ παρήρχετο ἀπὸ τὸ νοῆμον κοινὸν ἀπαράτητος.

Τὸ Λοῦβρον σήμερον κατέχει δλόκληρον τὴν σειρὰν τῶν Ρέμπραν, διὰ τὴν ὁποίαν οἱ Γάλλοι ὑπερηφανεύονται δικαίως, διότι ἐκτὸς τοῦ ἐν Πειρουπόλει Μουσείου, εἰς ὁποίους τις δύναται νὰ εἰσχωρήσῃ, οὐδὲν ἄλλο Μουσεῖον τοῦ κόσμου ἔχει τοιαύτην συλλογὴν τοῦ ἡμιθέου Χαρλέμ, σὺγκειται δὲ αὕτη ἐξ εἰκοσι καὶ μίας εἰκόνων ἢ εἰκοσι δύο, ἃν παραδεχθῶμεν ὡς ἔργον τῶν Κέμπραν τὸν Ἰησοῦν Ἐμμαοῦς. Ἐν ὅσῳ τὰ ἔργα ταῦτα ἦσαν διεκοσμοῦμένα ἐν τῷ Μουσείῳ, ἔνεκα παραλόγου αἰτίας, οἱ «Προσκυνηταὶ τοῦ Ἐμμαοῦς» καὶ ὁ «Φιλόσοφος» ἐν τινι αἰθούσῃ, ἡ δὲ «Βεθσαμὲν» ἐν τῇ αἰθούσῃ Λακάξ, τὰ δ’ ἄλλα τῆδε καθεῖσε, ὥστε ἀδύνατον ἦτο νὰ ἐκτιμηθῇ ἡ ἀξία των.

Πρὸ τινων ἐτῶν ἀπεφασίσθη νὰ ὁρισθῇ περίξ τῆς πινακοθήκης Ροῦβενς μέρος ἀποκλειστικὸν διὰ τοὺς Ὀλλανδοὺς καὶ Φλαμανδοὺς. Οἱ Ρέμπραν εὗρον τότε τὴν θέσιν των ἐκεῖ, ἀλλὰ δὲν ἦτο ἀρκετὸν τοῦτο ἀκόμη.

Ἐσχάτως μία δλόκληρος αἰθούσα εὐρέθη διὰ τὰ ἔργα Ρέμπραν. τῶν μαθητῶν του καὶ ζωγράφων τῆς σχολῆς του. Καὶ τώρα ἐκεῖ εὐρίσκεται σύμπασα ἡ συλλογὴ Ρέμπραν· ἐκεῖ οἱ Γάλλοι θανμάζουσι τὴν «Ξανθὴν» καὶ τὴν «Λονομένην», τὸν ἀνεκτίμητον μαργαρίτην τοῦ δὸν Λακάξ. Ἡ τοιαύτη ἀπαρχὴ ἐγένετο μετὰ χαρᾶς δεκτὴ ὑφ’ ὅλων. Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν εἰς τὴν αἰθούσαν Ρέμπραν κατάταξιν ὅλων τῶν ἔργων ὁ κόμης Ποτόνη ἀνήγγειλεν ὅτι θὰ δωρήσῃ εἰς τὸ Μουσεῖον μετὰ τὸν θάνατόν του λαμπρὰν εἰκόνα τοῦ ἀδελφοῦ Ρέμπραν, ἔργον τοῦ μεγάλου ζωγράφου, τὴν ὁποίαν εἶχε ποιήσει κατὰ τὴν ἀκμὴν του περὶ τὸ 1650. Ἰνα δὲ οἱ Παριῖοι-νοὶ δυνηθῶσι νὰ ἐκτιμῶσιν τὸ δῶρόν του, ὁ κόμης Ποτάκη ἐξέθεσε προσωρινῶς εἰς τὸ Λοῦβρον τὴν ὑποσχεθῆσαν εἰκόνα.

Ἀφίκετο ἐκ Μονάχου μετὰ 25ετῇ ἀπουσίᾳ ὁ ζωγράφος κ. Σαββίδης.

Ἐξαιρετικῆς τιμῆς ἡξιώθη ἡ ἐν Παριίοις κυρία Ἐλένη Γεωργαντῇ. Ἐγένετο δεκτὸν εἰς τὸ Παρισινὸν Salon τὸ γλυπτικὸν ἔργον τῆς ἀπὸ Μυσοτικόν.

Ἐπίσης ἐξετέθη εἰς τὸ Salon καὶ γλυπτικὸν ἔργον τοῦ αὐτόθι σπουδάζοντος γλύπτου κ. Κωνστ. Δημητριάδου.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Παῦλος Νιρβάνας. Παγὰ λαλέουσα.

‘Ο κομψὸς καὶ γλαφυρὸς λογογράφος, ὁ κατορθώων καὶ αὐτὸν τὸν μαλισταμὸν νὰ κάλλωλίζῃ, ἐδημοσίευσεν τομίδιον ἐκ 50 τετραστίχων. Κάθε τετραστίχον καὶ μία ἰδέα. Θέματα αὐτὰ ἡδύνατο ὁλοκλήρους στροφᾶς νὰ ἐμπνεύσων, κατόρθωσεν ὁ ποιητὴς τεχνίτης νὰ συγκεντρώσῃ καὶ νὰ χρυσοδέσῃ εἰς τετράδας μόνον. ‘Ο γλῶσσος, ἡ ὕπνου προσευχή, τοῦ κρίνου ὁ ὕμνος, ὁ ὀδοιπόρος, ὁ αἰοδός, ἡ προσευχή, ὁ σκλάβος πεινῶς, ἡ Κρήτη, ἡ χεῖμωνιάτικη ζωγραφία, ὁ Κεραμεικὸς εἶνε τὰ ὠραιότερα.

‘Ο κ. Νιρβάνας γράφει σπανίως στίχους· γνωρίζει ὅμως διὰν στίχον γράφῃ νὰ εἶναι πιστὸς τῆς τέχνης λάτρεως.

Σπ. Παπανικολάου. Τὰ μυστήρια τῆς ἀλχημείας. ‘Ο διακεκριμένος τῆς φυσικῆς καὶ χημείας καθηγητὴς κ. Παπανικολάου ἀνέλαβε νὰ μᾶς διαφωτίσῃ περὶ τῆς μυστηριώδους μαγικῆς τέχνης, ἥτις εἰς τὴν μεσαιωνικὴν σκοτίαν ἔρριψε τὰς πρώτας ἀκτίνας τῆς ἐπιστήμης δι’ ἔργασίας ἐπιπόνου καὶ ἐπιμόνου. Ζητοῦντες οἱ ἀλχημισταὶ τ’ ἀδύνατα, ἐν τῇ ἀπομονώσει καὶ τῇ σκέψει, ὑπῆρξαν οἱ πρόδρομοι τῆς χημείας. Ἡ φιλοσοφικὴ λίθος ὑπῆρξε τὸ φανταστικὸν ἀπόκρυφον σύμβολον περὶ τὸ ὁποῖον ἐστράφη ἡ δόξα τῆς νεωτέρας Ἐπιστήμης. ‘Ο συγγραφεὺς συνοψίζει ἀριστα τὰς ἐργασίας τῶν ἀλχημιστῶν.

Karl Brugman. Γραφτὴ καὶ δημοτικὴ καὶ τὸ γλωσσικὸ ζήτημα ἐντὶν Ἑλλάδι. Λέκας Ἀρβανίτης μεταφραστής. Μαλλιαροεῖδῃ συνονθυλεύματα καὶ ἀνοητοὶα κομικώταται.

‘Ο κυνηγὸς ὑπὸ Γ. Δροσίνῃ. Βιβλιοθήκη τοῦ Συλλόγου τῶν ὠφελίμων βιβλίων. Συνοπτικὴ ἐγκυκλοπαίδεια τοῦ κυνηγίου, διδάσκουσα ὅσα σχετίζονται πρὸς τὰ κυνηγετικὰ ὄπλα, τοὺς σκύλους, τὴν ὑγιεινὴν τοῦ κυνηγοῦ κλπ.

Ἡλ. Βουτερίδῃ. ‘Ο προσκυνητής. Ποίημα ἐμπνεύσεως φιλοσοφικῆς, τὸ ὁποῖον θ’ ἀνεγινώσκετο μετ’ ἐνδιαφέροντος ἂν δὲν ἦτο μαλλιαρόν. Αἱ λέξεις γιούπας (γῦψ), ἀσκηταροῦ, μουλῶξανε, ἀγανός, θραψεροῦ στήθος, ἀχιδωσγὲς καὶ πλεῖστοι ἀλλὰ εἶνε ἱκαναὶ νὰ κάμουν τὸν ἀναγνώστην νὰ κλείσῃ τὸ βιβλίον.

Περὶ τοῦ προσωπικοῦ θεσμοῦ τῶν ἁλοδαπῶν ἀνωνύμων ἐταιρειῶν ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ Μιχαήλ Ἐπιφάνους. Εἶνε μελέτη τοῦ ἰδιωτικοῦ διεθνοῦς δικαίου γραφεῖσα ἀπὸ τὸν ἐν Πειραιεὶ νεαρὸν διδάκτορα κ. Ἐπιφάνην ὡς ἐνδοξίμος διατριβή. Ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης διαφαίνεται ὁ μέλλων ἐπιστήμιος, ὅστις ἀφοσιούμενος εἰς τὰς μελέτας αὐτοῦ ἀναδειχθήσεται πάντως βαθὺς ἐρευνητής. Προσέχως ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἐκδοθήσεται τὸ Ἰδιωτικὸν διεθνὲς δίκαιον ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλλάδι.

‘Ο ἀνθυποπλοίαρχος κ. Περ. Ἀργυρόπουλος πολῦτιμον εἰσέφερε συμβολὴν εἰς τὴν παρ’ ἡμῖν ναυτικήν, διὰ τοῦ ὀγκώδους συγγράμματός του: Τὸ ναυτικὸν τῆς Ἑλλάδος πρόγραμμα. Διαπραγματεύεται μετ’ ἐμβριθείας τὰ τῆς καταλλήλογερας ὑπὸ ναυτικὴν ἐποικὴν συγκροτήσεως ἡμῶν ὡς καὶ τὸν τρόπον τῆς χρησιμοποίησεως τῶν Ἑλλήν. ναυτικῶν δυνάμεων. Ἡ μελέτη τῶν ναυτικῶν ζητημάτων αἶνα ἀπασχόλησαν ἐλ’ ἐσχάτων τὰ μεγάλα ναυτικὰ Κράτη, ἐχρησίμευσεν ὡς ἡ ἀφειρητρία εὐρείας ἐρεῦνης περὶ τῆς ἐφαρμογῆς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι τῶν πολυπλόκων θεμάτων τῆς ναυτικῆς πολεμικῆς, ἀναλόγως τῶν ὁρῶν ὑφ’